

# PRESEK

List za mlade matematike, fizike, astronome in računalnikarje

ISSN 0351-6652

Letnik 20 (1992/1993)

Številka 6

Strani 376-380

Jože Grasselli:

**KDAJ JE  $a^b = b^a$ ?**

Ključne besede: matematika.

Elektronska verzija: <http://www.presek.si/20/1151-Grasselli.pdf>

© 1993 Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije

© 2010 DMFA - založništvo

Vse pravice pridržane. Razmnoževanje ali reproduciranje celote ali posameznih delov brez poprejšnjega dovoljenja založnika ni dovoljeno.

## KDAJ JE $a^b = b^a$ ?

1. Gremo mimo hiše, nad njenimi vežnimi vrati je pritrjena tablica s hišno številko 16. No,  $16 = 2^4 = 4^2$ ! Vidimo, da števili  $a = 2, b = 4$  izpolnjujeta enačbo

$$a^b = b^a. \quad (1)$$

Postanemo pozorni: Ali je še kaj naravnih števil  $a, b, a \neq b$ , za katere velja (1)?

Ko v (1) postavimo  $a = 1$ , dobimo  $b = 1$ ; podobno iz  $b = 1$  izhaja  $a = 1$ . Števili  $a = 1, b = 1$  sicer ustrezata enačbi (1), ni pa  $a \neq b$ . To pomeni, da je enačbo (1) pri pogoju  $a \neq b$  mogoče izpolniti kvečjemu, ko je  $a > 1$  in  $b > 1$ . Vemo, da se od 1 večje naravno število enolično izraža s produktom praštevil (na vrstni red faktorjev se ne oziramo). Na to dejstvo se bomo naslanjali.

Vzemimo, da naravni števili  $a > 1, b > 1, a \neq b$  izpolnjujeta enačbo (1). Mislimo si števili na levi in desni v (1) izraženi s produktom praštevil. Vsako praštevilo na levi je faktor v  $a$ , vsako praštevilo na desni faktor v  $b$ . Ker sta števili enaki, nastopajo po omenjenem dejstvu na levi in desni prav ista praštevila. Torej velja

$$a = p_1^{k_1} \cdots p_j^{k_j}, \quad b = p_1^{l_1} \cdots p_j^{l_j} \quad (2)$$

pri različnih praštevilih  $p_1, \dots, p_j$  in naravnih številih  $k_1, \dots, k_j, l_1, \dots, l_j$ . Ko vnesemo  $a, b$  iz (2) v (1), dobimo

$$p_1^{k_1 b} \cdots p_j^{k_j b} = p_1^{l_1 a} \cdots p_j^{l_j a}.$$

Zaradi enolične izrazljivosti naravnega števila s produktom praštevil mora biti

$$k_1 b = l_1 a, \dots, k_j b = l_j a. \quad (3)$$

Ker je  $a \neq b$ , smemo vzeti  $a < b$ . Potem iz (3) sledijo ocene  $k_1 < l_1, \dots, k_j < l_j$ . Ko te ocene upoštevamo v (2), vidimo, da  $a$  deli  $b$ . Zato je

$$b = sa \quad (4)$$

in  $s$  naravno število. Ker je  $a < b$ , je  $s \geq 2$ .

Za  $s = 2$  je po (4)

$$b = 2a \quad (5)$$

in (1) se glasi  $a^{2a} = (2a)^a$ . Od tod izračunamo  $a = 2$ , po (5) je  $b = 4$ . To rešitev enačbe (1) smo srečali že zgoraj.

Naj bo v (4) sedaj  $s \geq 3$ . Enačba (1) dobi obliko  $a^{sa} = (sa)^a$  in dalje  $a^{s-1} = s$ . Ker je  $a \geq 2$ , velja ocena

$$s = a^{s-1} \geq (1+1)^{s-1}.$$

Razvijemo vsoto po binomskem obrazcu, pa imamo

$$s \geq 1 + (s-1) + \frac{(s-1)(s-2)}{2} + \dots \geq s + \frac{(s-1)(s-2)}{2}$$

in torej

$$0 \geq \frac{(s-1)(s-2)}{2}.$$

Ker je  $s \geq 3$ , zaidemo v protislovje

$$0 \geq \frac{2 \cdot 1}{2} = 1.$$

V (4) torej  $s \geq 3$  ni mogoče.

Tako smo našli: **Edina rešitev enačbe (1) v naravnih številih  $a, b$ ,  $a < b$  je  $a = 2, b = 4$ .**

2. Ali dobimo več rešitev enačbe (1), če sta  $a, b$  različna pozitivna ulomka? Najprej dve ugotovitvi.

Imejmo tuji naravni števili  $u, v$  in naj bo  $d$  največja skupna mera za  $u + v, u$ . Pri naravnih  $k, l$  je tedaj  $u = dk, u + v = dl$ . Ker je  $v = dl - u = d(l - k)$ , vidimo, da  $d$  deli  $v$ . Toda  $d$  deli tudi  $u$  in ker sta  $u, v$  tuja, je  $d = 1$ . Velja torej:

I. Če sta  $u, v$  tuji naravni števili, sta tudi  $u, u + v$  tuji naravni števili.

Doženimo še:

II. Če sta  $s, t$  od ena večji naravni števili,  $u, v$  tuji naravni števili in je  $s^u = t^v$ , obstaja naravno število  $g$  tako, da je  $s = g^v, t = g^u$ . Res! Ker je  $s^u = t^v$ , vsebujeta  $s, t$  prav iste praštevilске faktorje in velja

$$s = p_1^{k_1} \dots p_j^{k_j}, \quad t = p_1^{l_1} \dots p_j^{l_j} \quad (6)$$

pri različnih praštevilih  $p_1, \dots, p_j$  in naravnih številih  $k_1, \dots, k_j, l_1, \dots, l_j$ . Zaradi  $s^u = t^v$  je

$$p_1^{k_1 u} \cdots p_j^{k_j u} = p_1^{l_1 v} \cdots p_j^{l_j v}$$

in tako

$$k_1 u = l_1 v, \dots, k_j u = l_j v. \quad (7)$$

Ker sta  $u, v$  tuja, iz prve enačbe v (7) izhaja, da  $v$  deli  $k_1$  in  $u$  deli  $l_1$ . Zato je  $k_1 = r_1 v, l_1 = r_1' u$  pri naravnih številih  $r_1, r_1'$ . Enačbo  $k_1 u = l_1 v$  lahko sedaj pišemo  $r_1 v u = r_1' u v$  in najdemo  $r_1 = r_1'$ . Ker velja podobno pri drugih enačbah v (7), dobimo  $k_1 = r_1 v, l_1 = r_1 u, \dots, k_j = r_j v, l_j = r_j u$  pri naravnih številih  $r_1, \dots, r_j$ . Ko to upoštevamo v (6), imamo

$$s = (p_1^{r_1} \cdots p_j^{r_j})^v, \quad t = (p_1^{r_1} \cdots p_j^{r_j})^u.$$

Vzamemo za  $g$  število v oklepaju in trditev II je dognana.

Vrnimo se k enačbi (1). Naj bosta  $a, b$  pozitivna ulomka, ustrežajoča (1) in  $a < b$ . Kvocijent  $\frac{a}{b} = c$  je potem pozitiven ulomek, večji od 1. Ko

$$b = ca \quad (8)$$

vstavimo v (1), dobimo  $a^{ca} = (ca)^a$  in dalje  $a^{c-1} = c$ . Od tod izračunamo

$$a = c^{\frac{1}{c-1}} \text{ in po (8) še } b = c^{\frac{c}{c-1}}. \quad (9)$$

Ker je  $c > 1$ , je ulomek  $\frac{1}{c-1}$  pozitiven. Ko ga okrajšamo, je

$$\frac{1}{c-1} = \frac{u}{v} \quad (10)$$

pri tujih naravnih številih  $u, v$ . Po (10) je  $c = 1 + \frac{v}{u}$  in iz (9) izhaja

$$a = \left(\frac{u+v}{u}\right)^{\frac{u}{v}}, \quad b = \left(\frac{u+v}{u}\right)^{\frac{u+v}{v}}. \quad (11)$$

Pozitivna ulomka  $a < b$ , ustrežajoča (1), morata torej biti oblike (11) pri tujih naravnih številih  $u, v$ .

Če je  $v = 1$ , iz (11) sledi

$$a = \left(1 + \frac{1}{u}\right)^u, \quad b = \left(1 + \frac{1}{u}\right)^{u+1}. \quad (12)$$

Za vsako naravno število  $u$  sta  $a, b$  iz (12) različna pozitivna ulomka. (Da ustrežata enačbi (1), je mogoče preveriti z vstavitvijo.) Za  $u = 1$  dobimo iz (12) že znano rešitev  $a = 2, b = 4$ . Za  $u = 2$  je  $a = (3^2)/(2^2), b = (3^3)/(2^3)$ , za  $u = 3$  pa  $a = (4^3)/(3^3), b = (4^4)/(3^4)$ . Ko se  $u$  spreminja po vseh naravnih številih, dajeta obrazca (12) neskončno različnih pozitivnih ulomkov  $a, b$ , ki izpolnjujejo (1).

V obrazcih (11) naj bo zdaj  $v \geq 2$ . Ker je  $a$  ulomek, obstajata taki tuji naravni števili  $m, n$ , da je  $a = \frac{m}{n}$ , in po (11) lahko pišemo

$$\left(\frac{u+v}{u}\right)^{\frac{u}{v}} = \frac{m}{n}.$$

Pri tem je  $n \geq 2$ , saj smo naravne rešitve našli že v razdelku 1. Ko odpravimo ulomke in potenciramo, je

$$(u+v)^u n^v = m^v u^u. \quad (13)$$

Ker sta  $u, v$  tuja, sta po ugotovitvi I tudi  $u, u+v$  tuja; tudi  $u^u, (u+v)^u$  sta potem tuja. Iz tujosti  $m, n$  sledi tujost za  $n^v, m^v$ . Po (13) mora torej  $u^u$  deliti  $n^v$  in  $n^v$  deliti  $u^u$ . Ker sta to naravni števili, je  $u^u = n^v$ . Zaradi  $n \geq 2, je u \geq 2$ ; ker sta  $u, v$  tuja, po ugotovitvi II velja

$$u = g^v, n = g^u \quad (14)$$

pri naravnem številu  $g$ . Iz enakih razlogov je

$$u+v = h^v, m = h^u \quad (15)$$

pri naravnem številu  $h$ . Ker je  $v \geq 2$ , iz (14) in (15) izhaja

$$u = g^v < u+v = h^v < (g+1)^v = g^v + v g^{v-1} + \dots$$

in po korenjenju

$$g < h < g+1.$$

Naravno število  $h$  bi tako ležalo strogo med zaporednima naravnima številoma  $g$  in  $g+1$ . Takega naravnega števila pa ni. V obrazcih (11) torej  $v \geq 2$  sploh ni mogoče.

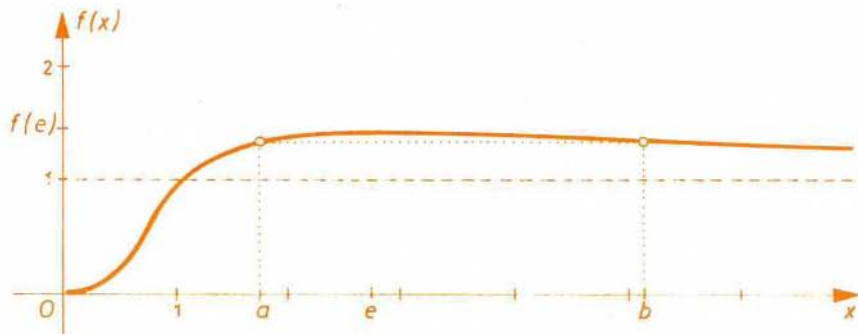
Tako smo ugotovili: **Vse pozitivne ulomke  $a, b, a < b$ , ki izpolnjujejo enačbo (1), zajamemo, ko v obrazcih (12) teče  $u$  po vseh naravnih številih.**

3. Če sta  $a, b$  pozitivni realni števili, je med pozitivnimi realnimi števili ravno eno, ki daje vrednost potence  $a^b$ . Pri računanju s takimi potencami veljajo enaka pravila, kot če sta osnova in eksponent potence naravni števili ali pozitivna ulomka. Kako je z rešitvami enačbe (1) v pozitivnih realnih številih?

Naj pozitivni realni števili  $a, b, a < b$  izpolnjujeta enačbo (1). Potem velja tudi

$$a^{\frac{1}{a}} = b^{\frac{1}{b}}. \quad (16)$$

Rešitev enačbe (1) dajeta torej števili, pri katerih ima funkcija  $f(x) = x^{\frac{1}{x}}$  enako vrednost. Potek funkcije  $f(x)$  prikazuje slika.



Ko raste  $x$  od 0 do  $e \doteq 2,72$ , narašča  $f(x)$  od 0 do  $f(e) \doteq 1,45$ . Ko raste  $x$  od  $e$  prek vsake meje,  $f(x)$  pada in se zmeraj bolj približuje vrednosti 1. Če vzamemo kakšen  $a, 1 < a < e$ , obstaja ravno en  $b > e$ , ko velja (16). Za  $0 < a \leq 1$  in  $a = e$  ni takega  $b, b \neq a$ , ki bi izpolnjeval enačbo (1). Vse to vidimo iz slike.

Oglejmo si še enkrat obrazca (9). Če je  $c$  od 1 večje realno število, sta števili  $a, b$  dobljeni po (9), pozitivni realni. Da izpolnjujeta enačbo (1), se prepričamo z vstavitvijo. Ko narašča  $c$  od 1 prek vsake meje,  $a$  vztrajno pada od  $e$  proti 1,  $b$  pa vztrajno raste od  $e$  prek vsake meje. To se da potrditi s kratkim računom. Vsakemu realnemu  $c, 1 < c < \infty$  pripada torej po (9) en  $a, 1 < a < e$  in en  $b, e < b < \infty$ .

Povzemimo: **Vsako realno rešitev  $a, b, a < b$  enačbe (1) dobimo ravno enkrat, ko v obrazcih (9) spreminjamo  $c$  po vseh realnih številih večjih od 1.**